

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“, Vodničkove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 132.

V Ljubljani, v torek 12. junija 1894.

Letnik XXII.

Shod katol. slovensk. društva na Brezjah.

Zopet nam je poročati o lepem osnovalnem shodu, ki se je vršil včeraj na Brezjah in na katerem se je osnovalo katoliško slovensko društvo za radoljiški okraj. Brezje so se ta dan odele v praznično obleko; lepe zastave papeževe, narodne, cesarske vihrale so iz bližnjih hiš. Za zborovališče porabili so se prostori nove cerkve, ker je bil vsled obilne vdeležbe prostor pri „Finžgarju“ v ta namen premajhen. Dasi je bil delavnik, poslale so vendar skoro vse občine radoljiškega okraja svoje zastopnike duhovne, župane, občinske odbornike in druge vrle gorenjske možé. V obilnem številu so vzlasti prihiteli Bohinjci, kar je zaradi daljave treba posebno omenjati; ti so imeli seboj tudi znani zbor bohinj-skih pevcev, ki so poveljevali to prelepo slavnost s krasnim svojim petjem.

Ob 1/10 uri opravil je dekan blejski preč. g. Jos. Razboršek slovesno sv. mašo, med katero je vbrano peval zbor domačih in bohinj-skih pevcev. Po dokončanem cerkvenem opravilu pričelo se je zborovanje.

Shod otvori načelnik osnovalnega odbora kat. slov. društva za radoljiški okraj g. Janez Vurnik, kipar in posestnik v Radoljici. V krepkih besedah pozdravi pričujoče, ki so se v obilnem številu zbrali od blizu in daleč ter pripomogli, da se tem slovesneje vrši osnovalni shod katol. slov. društva za radoljiški okraj.

Potem omenja, kaj vse je storil osnovalni odbor, da je rešil stavljeno si nalogo, katero naj zborovalci danes potrde z izvolitvijo stalnega odbora. V kratkih potezah narisal je namen novega društva, ki se zrcali v geslu in borbi za vero, dom, cesarja. Želja osnovalnega odbora je, da se v tem društvu združijo vsi, ki dobro hočejo gorenjskemu ljudstvu v verskem, narodnem in gospodarskem oziru. Ako je

bilo kaj pomanjkljivega pri delovanju osnovalnega odbora, blagovolijo naj rojaki oprostiti, volja bila je dobra, a boriti se je bilo treba z raznimi začetnimi težavami.

Vsak Gorenjec, ki se zaveda svojih javnih dolžnosti v sedanjem času, pristopil bo gotovo rad k novemu društvu, katero hoče vsikdar krepko in vstrajno dvigati svojo katoliško slovensko zastavo po lepem radoljiškem okraju v duševni in gmotni prospel naše gorenjske strani. S to željo otvori predsednik zborovanje ter da besedo župniku gorjanskemu preč. g. Janezu Ažmanu, ki je v poljudnem in zanimivem govoru pojasnoval, zakaj se je novo društvo osnovalo za radoljiški okraj in zakaj se imenuje to društvo katoliško slovensko društvo. Govor ta posebej ponatisnemo v „Slovenca“, za sedaj le omenimo, da so ga pričujoči poslušali zelo pazljivo ter da so bili gosp. govorniku zelo hvaležni za čas in razmeram toliko prikladne besede.

Za njim je govoril gosp. državni in deželni poslanec vodja Povše, ki se je navlaš pripeljal z Dunaja, kjer sodeluje v davčnem odseku. Pojasnoval je s strokovnjaško temeljitostjo in z domačo besedo misel, da se je našemu narodu treba organizovati, združevati in vrediti tudi v gospodarskem oziru, ako hočemo, da naš narod tudi v teh revnem ljudstvu toliko nevarnih časih ohrani zemljo, katero je podedoval od svojih očetov. Tudi v gospodarskem oziru se je zadnji čas vse spremenilo. Kraji in ljudstva se sedaj vežejo med seboj po železnicah tako da ni več skoro govoriti o kaki daljavi. Zato pa je tekmovalje toliko hujše. Fabrike nastajajo in mali posestnik se umika bogatstvu, ker se ne more z njim kosati. Kar se je zdelo nekaj nemogoče, to se godi dandanes. Trgovci iz Amerike, Avstralije, Indije, Rusije pošiljajo na naš trg pšenico in druge vrste žita in je prodajajo po nižjih cenah, kakor je to z ozirom na stroške pri obdelovanju mogoče našemu domačemu kmetovalcu. Cene žita so zato padle

in zato umen kmetovalec sedaj prideluje žita le toliko, kolikor ga potrebuje za domačo rabo, sicer pa se mora ozirati po drugih dohodkih. Najbolj se sedaj našemu kmetovalcu splačuje živinoreja. Zato pa treba krme, gozdne paše. Tu govornik obširno razpravlja gozdne postave, omenja njih dobrih in slabih strani ter povdarja, kaj vse treba tudi kmetovalcem storiti, da se v tem oziru zanje kaj na bolje obrnejo sedanje kmetu ne preveč prijazne razmere.

Gospod poslanec je nadalje govoril, kako se sedaj dela na to, da bi se preosnovali davki in bolj pravično razdelili, kakor do sedaj, vzlasti da bi se znižal ali odpravil zemljiščni davek, ki je posebno krivičen; govoril je o „kmetijskih domovih“, ki naj bi zabranjevali, da bi strašni boben tako pogosto ne pel okoli kmetijskih posestev ter cele družine preganjal iz očetovskega doma v tuji svet s trebuchom za kruhom. Da se pa dosežejo tukaj načrtani nameni, za to pa je treba dela, razumnega dela, skupnega dela! In ta namen si stavi novo društvo, katero bo pripomoglo, da se bodo njegovi udje večkrat zbirali na shodih zdaj v jednom kraju zdaj v drugem ter se razgovarjali, kako vspešneje in bolje delovati za svoje gospodarske koristi. Zato je pa tudi ravno zaradi gospodarskih ozirrov to društvo zelo potrebno. Želati je zato, da se gorenjski gospodarji radoljiškega okraja prav v obilnem številu vpišejo v novo katoliško slovensko društvo, ki se tako slovesno snuje na današnjem zborovanju.

Govornik je žel obilno pohvalo o sklepu govora.

Primarij dr. Vinko Gregorič govoril je o značajnosti, katere treba katoliškim Slovincem vzlasti v sedanji dobi. Zavedati se nam treba svojih dolžnosti in svojih pravic, da prve spolnujemo, druge pa zahtevamo. Zoper liberalizem treba se Slovincem boriti s katoliško zavestjo, zoper oholega, zemljelačnega tujca bojevati se nam je z

LISTEK

Pismo iz Trnovega.

Pravijo, da je težko vstreti vsem ljudem, da celó Bogu to ni lahko mogoče. Pri shodu v Trnovem pa se zdi, da je drugače. Ta shod je vse zadovoljil, vsaj tako smemo sklepati iz poročil v raznih časnikih. Katoliško misleči Slovinci so zadovoljni s shodom, na katerem se je zbralo toliko tisoč ljudij, ki so kazali za govore nenavadno veliko zanimanje in naudušenje. Ako pomislimo, da se je ta shod vršil v kraju, ki je pravo gnjezdo narodnih naprednjakov, moramo s shodom še tem zadovoljnejši biti. Naudušenje to pa na shodu ni bilo trenotno, kaže se tudi še sedaj, kazalo se bo, če Bog da, tudi še v prihodnje.

Torej konservativci smemo s tem shodom biti popolno zadovoljni in le veseli ter Boga hvaležni, da se je izvršil tako veličastno.

S shodom so pa izredno zadovoljni tudi narodni naprednjaki, vsaj tako smemo sklepati iz dopisa, objavljenega o shodu v „Slovenskem Narodu“. S kakim veseljem in zadovoljnostjo pripoveduje dopisnik o „ponesrečenem“ katoliškem shodu, kako da

so gostilničarji odpovedali svoje gostilne za banket, gospodarji svoje prostore za zborovališče, kako so v sredi temne noči nekateri psovali mladeniče, ki so postavljali mlaje, kako je župan konfiskoval nekaj smodnika, kako so se narodni naprednjaki srdili nad razobešenimi narodnimi zastavami, kako so govorniki slabo govorili, kako so zabavljali, kako so sploh snovatelji shoda s svojim poskusom ostali na cedilu. Iz vsega poročila se vidi velika zadovoljnost narodnih naprednjakov zaradi tega „ponesrečega“ katoliškega shoda.

Pa ne samo narodni naprednjaki so zadovoljni s tem shodom, tudi nemški liberalci kažejo jednako zadovoljnost. Za to nam je v dokaz graška „Tagespost“. Ta list, ki kakor znano ni ravno prijazen Slovincem, objavlja s posebnim veseljem dopis z Notranjskega, v katerem govori o „fiasco“, kojega so imeli snovatelji katoliškega shoda v Trnovem. In kar je najbolj zanimivo je to, da se ta dopis v „Tagespost“ po vsebini popolno vjema z dopisom v „Narodu“, morda je oba pisala jedna in ista narodno-napredna roka, seveda v slavo in čast slovenskega imena.

„Slovenski Narod“ in „Tagespost“! Da, da: „Schöne Seelen finden sich“, lepe dušice se najdejo, kadar treba nasprotovati katoliškemu gibanju. Kako

mora srce vsacega narodnega naprednjaka vesolja poskakovati, ako bere v „Tagespost“, kako surovi so Slovinci, kako nazadujejo v vsakem oziru. Niti poštenega ljudskega shoda ta uboga para med narodi ne more vpriporiti. In da nemški židovski listi morejo tako pisati, za to poskrbijo dopisniki „Slovenskega Naroda“, po katerem potem posnemajo in židovskoliberalnim listom dopisujejo plačani žurnalistični vrstičarji. — Ako to ni pravcato narodno-napredno delo: blatiti pošteno slovensko ime pred tujim svetom, potem ne vemo, kaj je narodno delo.

Vsi torej smo zadovoljni s shodom v Trnovem, klerikaleci, narodni naprednjaki in nemški liberalci. Samo jeden ni zadovoljen z njim in to je bistriški notar Janko Rahné. Koliko se je ta mož trudil in delal, da bi zaprečil shod v Trnovem, to je znano njemu samemu najbolj. A vse tako brez vspeha, vse le zato, da je samega sebe osmešil. Ta mož, pravim, ni zadovoljen sam s svojim vedenjem. Vsaj pisemce, ki ga je poslal vredništvu „Slovenca“ skoro to spričuje. Piše namreč:

V smislu § 19. tisk. zak. zahtevam, da vsprejmete v prvo ali drugo številko svojega lista z ozirom na poročilo o katoliškem shodu v Trnovem št. 127. Listek na istem mestu sledeči popravek: Ni res, da je ljudem zbirajočim se na shod, ki se je vršil ob

5. 50

narodnim delom za duševni in gmetni naš napredek. Te misli govornik poljudno in naučeno pojasnjuje ter spodbuja pričujoče, naj zlasti zato radi in v obilnem številu pristopijo novemu društvu, ki ima tudi namen, na Gorenjskem vzbujati versko in narodno zavednost in njima primerno delovanje. Tudi ta govor je bil sprejet z živahnim odobravanjem.

Deželni odbornik g. dr. Fr. Papež omenja nekaterih del dežel. zbora in odbora za prospah in podporo kmetijstva, pozdravlja novo katoliško slovensko društvo, ki si je po svojih pravilih postavilo tako lepo nalogo ter želi prav veselih in zdatnih vspehov njegovemu delovanju.

Predsednik zborovanju se zahvali raznim govornikom za lepe, poučne besede ter jih prosi, naj novemu društvu ostanejo naklonjeni tudi v prihodnje.

Za tem se je vršila zadnja točka dnevnega reda: Volitev stalnega odbora, o kateri je poročal župnik č. g. Jan. Berlic. Soglasno so bili izvoljeni v odbor gg.: Janez Arh, posestnik in župan iz Srednje Vasi v Bohinju, Jan. Ažman, župnik v Gorjah, Andrej Jurgela, posestnik in župan v Mošnjah, Janez Novak, župnik v Radovljici, Jos. Razboršek, dekan na Bledu, Ant. Šoklič, posestnik in župan na Koroški Beli, Rihard Sraj, poštar na Bledu, Janez Vurnik, kipar in posestnik v Radovljici, Ignacij Zupan, izdelovatelj orgelj in posestnik v Kamnigorici, Jakob Žumer, župan in posestnik v Gorjah. — Za namestnika gospoda: Janez Berlic, župnik v Mošnjah, in Klemen Dolžan, posestnik v Breznice.

Po dovršeni volitvi sklenil je predsednik zborovanje z Živio- in Slava-klici na papeža in cesarja.

Precej na to se je novoizvoljeni odbor osnoval ter si zbral za predsednika g. Janeza Vurnika, podpredsednika sta gg. Janez Novak in Ignacij Zupan, tajnik in blagajnik g. Janez Ažman.

Proseč blagoslova božjega novemu društvu želimo, da bi društvo, čegar rojstni dan je bil tako časten in slovesen, imelo še mnogo tako lepih dni v svojem življenju, da bi prav marljivo napravljalo shode po raznih farah ter tako po svoje pripomoglo, da si Slovenci polagoma organizujemo svoje zasebno in javno življenje po načelih katoliške vere, ki so tako lepo izražena v sklepih I. slovenskega katoliškega shoda.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. junija.

Tiszove intrige. Marsikaj čudnega se poroča o poslednji ministerski krizi. Tukaj je karte mešal s prva Koloman Tisza. On še vedno ne more pozabiti, kako so ga odbacili. Posebno je Tiszi zoperno, da ima Wekerle sedaj odločilno besedo mej liberalci, v tem, ko se zanj skoro nobeden ne zmeni. Koloman Tisza je mislil spraviti svojega sina v Khuen-Hedervaryjevo ministerstvo in upal je, da bode on imel velik vpliv na vlado. Na Dunaju je delal za Khuena Hedervaryja Ludovik Tisza, minister pri Najvišjem kraljevem dvoru. Zaradi tega je pa tudi Ludovik Tisza se zdaj umaknil, ko je videl,

državni cesti, ukazoval notar Rahné rekoč: Cesta je prosta, stran s ceste! — in ni res, da je potem, ko je množica narasla, izginil notar Rahné s ceste kakor kafra — res pa je, da mene isti popoldan na katoliškem shodu v Trnovem sploh še bilo ni. V Ilirski Bistrici, dne 8. junija 1894. Spoštovanjem vdani Janko Rahné, c. kr. notar.

Tako slove drobno pisemce ljubeznjivega našega Jankota II., ki ni prišel na katoliški shod v Trnovo! Tega, g. Rahné, ni treba popravljati, da bi bili prišli na katoliški shod. In če vas res ni bilo isto popoldne v Trnovem, tedaj je bila ondi pričujoča Rahné-Urbančičeva „compagnia bella“, katera tudi ni prišla na katol. shod, katera je prišla zoper katoliški shod, pa je morala skrivaj urnih korakov nečastno pobrati kopita in zginiti kakor kafra. Poveljnik armade seveda ne more povsod biti osebno pričujoč, večkrat bolje kaže, da iz svoje sobe daje naročila svojim vojakom. Toda ako piše zgodovina, kaj da so ti vojaki storili, tedaj poveljnika imenuje, da je on to bitvo dobil ali izgubil. Tako, gospod Janko, umevajte ono besedilo poročevalca o katol. shodu v Trnovem, potem vam ne bo treba pošiljati popravkov.

Sploh pa je dobro, da g. Rahné, s tem da ne

da se njih namera ni posrečila. Tukaj moramo tudi omeniti, da je grof Khuen-Hedervary v svaštvu s Tiszo in je torej že zaradi tega verjetno, da so delali zanj. Tisza bi namreč rad, da bi vsa odločilna mesta na Ogerskem bila v njegovi rodbini. Prememba vlade na Ogerskem je poraz Tiszove klike.

Rusija in Bolgarija. Pri dogodkih v Bolgariji so najbrž nekateri Rusi nekoliko imeli svoje roke vmes. Seveda ruska vlada je pri tem navidezno popolnoma ravnodušno stvari ogledovala, nekateri drugi ljudje so pa delali v Bolgariji. Na podoben način je že večkrat Rusija delovala v Bolgariji, ali dosedaj brez vspeha. Znani diplomat Tatiščev je napejal na svojem potovanju po Bolgariji vso svojo diplomatično bistroumnost, da bi napravil razpor mej knezom in Stambolovom. Tedaj se mu to ni bilo posrečilo, ali zadnji čas se je pa posrečilo drugim osebam in kakor se da iz nekaterih dogodkov sklepati, je tukaj delovala pravoslavna duhovščina. Tako mej drugim piše „Svet“, da je bolgarska duhovščina rusofilska, ali da se je zadnji čas posrečilo knezu, to duhovščino pridobiti na svojo stran, da bode delovala na to, da Rusija prizna kneza. „Svet“ je list, ki ima zveze z rusko cerkveno sinodo, kar je posebno pomenljivo. Kar je omenjeni ruski list pisal, to so potrdili dogodki v Bolgariji. Te dni je knez vsprejel člane svete sinode, ki ga niso le prijazno pozdravili, temveč mej njimi je bil sploh ne- navadno zaupljiv pogovor. Dosedaj so cerkveni dostojanstveniki nekako nezaupljivi bili proti knezu, ker je katolik, nekateri so mu pa naravnost nasprotovali. Višja duhovščina je bila sploh nekako bolj naklonjena Rusiji, zaradi tega sklepamo, da je iz Rusije dobila miglje, da naj drugače postopa. „Novoje Vremja“ pa piše, da bi pod gotovimi pogoji Rusija sedaj, ko je odstranjen Stambolov, priznala kneza. Ruski list ne pove natančno teh pogojev, ali kdor je zasledoval rusko orijentsko politiko zadnjih let, bode vedel, da Rusija hoče zopet, da se bolgarska vojska izroči pod poveljstvo ruskim častnikom in da bode Rusija imela odločilno besedo v bolgarski vnaji in tudi nekoliko v notranji politiki. Seveda za to ceno se tudi knez z Rusijo spraviti ne bode mogel, ker bi se uprl narod. Za gotovo tudi v Rusiji tega vspeha ne pričakujejo, ker celó „Svet“ pravi, če se sporazumljenje ne doseže, pa lahko knez vsaj častno gre iz Bolgarije. Po našem mnenju pa knez Rusom tega veselja ne bode napravil, temveč ostane v Bolgariji, naj je Rusom prav ali ne!

Nemška svobodomiselna stranka tudi spoznava, kake važnosti je za sedanji čas socialno vprašanje. Zaradi tega pa misli svoj program razširiti v tem smislu. O tem se bode posvetovalo na shodu svobodomiselnih strank v Eisenachu, ki bode v septembru. Govorilo se bode o tem, da se na vseh šolah uvede brezplačen pouk, pospešujejo napredne in strokovne šole, da se prepové po tovarnah delo otrok, ki še niso izpolnili 14. leta, za mladostne delavce naj se delo omeji na 48 ur na teden, za ženske pa na 54 ur. Nadalje se bodo o tem posvetovali, da se za delavce v državnih delavnicah določi normalni delavnik na 9 ur in poskrbi delavcem za boljše stanovanje in da se delavcem dovoli

mara biti v zvezi z dogodki, ki so se godili od narodno-napredne strani v Trnovem na kat. shodu, sam priznava, kako surovo je bilo vedenje narodnih naprednjakov ob oni priliki. Iz tega pa je tudi lahko posneti, kako surovi morajo biti še le oni, ki so te surovosti promišljeno in namenoma zasnovali. To si dobro zapomnimo!

Jednega si tudi mi mračnjaki, klerikalci ali kakor nas hočejo liberalci imenovati, ne damo vzeti, namreč svobode, da širimo svoje misli mej ljudstvom. Kedor je drugega mnenja, pridi na shod, povej, dokaži, poskusi se z nami z uma svetlim mečem, to je pošteno in navadno med izobraženimi in dostojnimi ljudmi.

Mi bi lahko tudi celo kopo popravkov poslali „Slov. Narodu“ glede njegovega dopisa iz Trnovega, ali mi tega ne storimo, kajti s tako pisavo „Narod“ nam največ koristi. Ne samo naši somišljeniki, celo njegovi pristaši so se čudili, ko so prebrali oni dopis, češ kakor je mogoče take neresnice trobiti med svet. Taka pisava je dostojna orodja, katero so sukali narodni naprednjaki proti kat. shodu v Trnovem.

Za danes dovolj, ako bo treba, prihodnjič kaj več.

večja svoboda združevanja. Ti predlogi niso napačni, ali le liberalna stranka jih hoče tako prepreči s pristnimi židovskoliberalnimi točkami, da bodo izgubili vse svoje dobre strani. Tako hočejo še nadalje trdno držati se obrtne svobode in zadržam vzeti vse pravice, razbiti vsa fidejkomisna posestva, da lažje pridejo v roke židom in pa ločiti šolo popolnoma od cerkve. Vsa socialna politika te stranke nima namena, ljudem zares pomagati, temveč le privabiti nekatero manj razsodne v svoje mreže.

Belgija. Sedaj je vendar že rešena revizija ustave v Belgiji. Proporcionalni volilni sistem je propal in konservativci upajo, da bode baš vsled tega volilni red za-nje ugoden. Gotovega se pa ničesa še ne more vedeti, ker se število volilcev neizmerno pomnoži za obe zbornici. V zbornico poslancev bode volilo 1,356.629 volilcev, ki oddadó nad 2 milijona glasov, za senat bode volilo 1,149.732 volilcev, ki oddadó 1.892.844 glasov. Volitve se bodo vršile jeseni in tedaj se bode videlo, komu je revizija ustave koristila. Liberalni listi ž njo niso zadovoljni, ker odslej liberalni fabrikantje ne bodo imeli takega političnega vpliva, kakor so ga dosedaj. Zmernorepublikanska stranka bode najbrž popolnoma uničena. Pride pa najbrž precej socialnih demokratov v zbor.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. junija.

(Osnovni shod kat. slov. društva na Brezjah.) Na drugem mestu poročamo obširno, kako se je vršil osnovni shod omenjenega društva na Brezjah. Tukaj dostavimo, da so se po dovršenem dnevnem redu zborovalci zbrali večinoma pri „Finžgarju“ h skupnemu kosilu. Lepo petje med kosilom oskrbeli so vrli bohinjski pevci, za razne napitnice skrbeli so drugi zbrani gospodje. Preč. g. dekan Jos. Razboršek nazdravil je govornikom na shodu, gosp. vodja Povše bohinjskim pevcem, želeč naj bi se Bohinjcem v zlasti tudi v gospodarskem oziru obrnilo na bolje, g. Piber, kapelan iz Srednje vasi, se je zahvalil v imenu Bohinjcev za napitnico, povdarjajoč, da so Bohinjci radostno pozdravili snovanje novega društva ter zato v obilnem številu poslali svoje zastopnike na shod. Dr. V. Gregorič nazdravil je lepi gorenjski in sploh slovenski domovini, katera naj na podlagi večnoveljavnih, vse oživljajočih idej krščanskih duševno in gmetno prospava v blagor svojih sinov in hčerá. G. J. Ažman nazdravil je novemu društvu, naj bi marljivo napravljalo shode, da bo lahko reklo, da je storilo svojo dolžnost, če bi tudi vsled neugodnih časovnih razmer ne doseglo vseh svojih namer. G. Ignacij Zupan iz Kamne Gorice napil je gospodom, ki so prišli od daleč ter shod počastili s svojo navzočnostjo in s svojimi govori. Kedor je spoznal na shodu namen društva in slišal razne govornike, mora priznati, da ima društvo najboljši namen, da želi skupnega delovanja v blagor kmetijstva in obrtnijstva. — Tako se je tudi tukaj družilo prijetno s koristnim in le prekmalu je prišel čas, da se je bilo treba raziti na razne strani. Ločili smo se z željo, da se kmalu snidemo na prvem rednem društvenem shodu.

(Imenovan) je g. Anton Korošec kot stalni okrajni živinozdravnik ter ostane na svojem dosedanjem mestu v Kranju.

(Služba božja na Brezjah.) V poletnem času je vsaki dan sv. maša ob 1/4.10. uri, vsako nedeljo pa služba božja ob 1/4.11. uri; ob Marijnih praznikih je sv. maša s pridigo tudi zjutraj ob 1/6. uri. — Delo pri gradnji nove cerkve na Brezjah je precej napredovalo, odstranile so se od kapele milostne Matere božje lesene stene za silo, tako da so sedaj nova cerkev s kapelico kaže v celotni lepoti. — Stroški za zidanje nove cerkve so tako narasli, da je pošel ves v ta namen nabrani denar (nad 120 tisoč gold.) in da se je moralo napraviti tudi precej dolga, da so se poravnali račun. Znanprej se večja dela ustavijo ter se bo z delom nadaljevalo le toliko kolikor bo to mogoče z ozirom na mile darove, ki jih prišajajo na Brezje Marijni častilci.

(Kontrolni shod) se je tudi za deželne brambovce preložil iz Poljan nad Škofjo Loko na Trato.

(Iz Žirov) 9. junija. Pred kratkim smo čitali iz Rovt dva dopisa v „Slovencu“ št. 124. in 127. zaradi ceste, katera se bode gradila iz Rovt do Žirov. Dopisnik piše, da Žirovci težko pričakujemo ceste; to je resnično, samo za progo Bačevo ne govorimo kakor dopisnik. To pustimo za zmiraj na strani;

mi želimo ceste le po sovarški dolini, kjer je v korist nam in vsem, kateri bodo po tej cesti hodili in vozili, ker je veliko bližja in brez klanca. Meni se zdi da vsak pameten človek raje hodi ali vozi, koder je bližje in brez klanca kakor je ravno od Žirov do Rovt, po sovarški dolini. Se to moram omeniti da je v noči od 7. do 8. t. m. bil hud naliv, da je nam voda mnogo sena onesnažila, to je posebno slabo za naš revni kmetijski stan, kjer ne bomo mogli s takim senom živine dobro krmiti. V naši občini je potok z imenom Račeva, ta nam dela velike nezgode, prvič ker je svojo strugo čisto zasul in sedaj pustoši okoli njive in travnike in je tudi zasul reko Soro, tako da že ta voda do žirovske vasi nastopa. Zeleti bi bilo, da bi naše županstvo kaj storilo v tem pogledu.

(Z Goriškega) 11. junija. Ali je zopet slučaj? — V sredo, kakor je znano šli so vojaki iz Tolmina v Bovec. Opravo za njimi vozili so vozniki iz Tolmina in okolice. Nazaj grede so se ti vozniki nekoliko opijanili. Eden izmed njih, neki hlapec iz Gabrij, preklinjal je v Kobaridu Boga, Marijo in vse svetnike, tako da je bilo pričujočih ljudij groza in so ga mislili nekateri že iz gostilne vreči. Ko se je iz Kobarida odpeljal, zaspal je na vozu. Pod kamnjem zavili so konji na prevozu, kakor so bili vajeni čez Sočo; voz se je preobrnil, in preklinjalec je zginil v valovih. Bilo je ravno ob „Ave Mariji“. Konje in voz dobili so ljudje drugo jutro — toda nesrečnega človeka izvlekli so ljudje šele v petek iz reke. — Prestavljen je iz Kobarida v Tolmin žandarmerijski postajevodja g. Kopač. Bil je v Kobaridu 13 let in sicer v vseh krogih jako priljubljen. — Članek v zadnjem „Primorcu“: „razburjenost v Kobaridu“, ni prav nič duhov pomiril, ampak vzbudil je le še večjo razburjenost. Ne vem, kam to pripelje? — Zadnji četrtek bila je tudi pri nas huda nevihta, pa ni napravila, hvala Bogu, nobene škode. V naši sosesčini, na Beneškem, pa je bilo tako hudo, da je skoraj vso rodovitno prst voda odnesla. Pred 14 dnevi pa je v št. lenarski župniji tudi na Beneškem, v osmih občinah, kakor se sliši, toča grozno pobila. Škoda je menda neizmerna.

(Goriške novice.) Poroča se nam: Poročal je že „Slovenec“, da je namestništvo poslalo v Gorico inženirja Tomasija, da preišče goriško pokopališče in poroča vladi o njega hibah. Inženir je svršil svoj posel. Zdravstveni svet v Trstu je imel sejo, kateri sta prisostvovala zastopnika Gorice, bivši goriški župan dr. Maurovič pa dr. Aron Luzzato in zagovarjala, kakor sta vedla in znala grehe nekdanjih „goriških očetov“ in „primernost“ goriškega mirodvora. Upamo, da ne bodo hasnili vsi slavospevi posvečeni goriškemu pokopališču. Treba bode graditi novo, ker starega ni možno niti popraviti. — V boljšo večnost preselila se je v Gorici dne 9. t. m. ob pol šesti uri zjutraj 67 let stara gospa Marija Medic, mati soproge g. Ivana Gosarja, slikarja v Gorici. Pokopali so jo 10. t. m. ob 6. uri zvečer. — Poslovanja goriške pošte ne moremo hvaliti. Neredkokrat čujemo pritožbe naročnikov „Slovenca“, da dobodo po dve številki skupaj. Jedenkrat toži jeden, drugikrat drugi. Kje iskati povoda tem nerednostim in opravičenim pritožbam? Uganke ne bode težavno razrešiti. Pri ekspediciji biti mora oseba, ki rada čita „Slovenca“ brezplačno poprej, kakor naročnik, ki ga plačuje. Ne moremo verjeti, da bi vedno zakrivilo „Slovenčevo“ upravnništvo posamezno zakesnitev, pač pa po pravici slutimo, da je kriva goriška poštna ekspedicija. Sicer, kako to, da ne dojde „Slovenec“ katerikrat le jednemu ali drugemu, — ki pa ni vedno isti — drugim pa vsem?! Ako je tedaj naša slutnja resnica, prosimo rednega ter točnega razpošiljanja, sicer bomo prisiljeni objaviti v oporo svojim slutnjam še kaj več. — Umrli je nagloma v nedeljo zjutraj č. g. Valentin Brezavšček, kapelan v župniji sv. Ignacija v Gorici. Ob 6. uri je še oznanjeval besedo božjo. Po propovedi je odšel na dom, kjer mu je jelo prihajati slabo. Sedel je na zofo, kjer je vzdihnil zadnjikrat po kratkem smrtnem boju. Pokojni je bil rojen v Gorici 26. maja 1845., posvečen v mašnika 19. septembra 1868. Goreče vršil je svoje vzvišeno poslanstvo, ter si je pridobil srca vseh, koder je pastiroval. Pogreb je bil v torek (t. j. danes) zjutraj ob 7. uri. — „L'eco del Litorale“, goriški katoliški časopis, ki je izhajal doslej v ponedeljek, sredo in soboto, izdajal se bode počenši s 1. julijem vsak dan. Radujemo se povečanja in preosnove edinega laškega katoliškega lista v Gorici. Priliko bode imel čestokrat odločno

se postaviti po robu liberalnima „Piccolo“ pa „Corriere“, katera sta se globoko zajedla in zarila v furlansko pa laško ljudstvo s svojo odločnostjo in brezobzirnostjo. Zakaj bi, po katoliških, jedino pravih načelih vrejevan list ne smel biti odločen, ne pojmemo. Nadejati se smemo, da bode bodoči laški katoliški dnevnik tudi Slovincem pravičen. Ako bode v odličnem smislu katolišk, uraževati bode moral načelo: Vsakemu svoje, tudi Slovincem svoje. Da bi se le ne varali v svojih nadah! — C. g. Janez Makarovič, kapelan pri sv. Roku v Gorici, je precej okrevljal od dolge in mučne bolezni. Prosil je jednoletnega pokoja; svoje zdravje bode spopolnjeval v Kanalu.

(Darilo.) Povodom smrti pok. župnika Missia podaril je poslanec vodja Fr. Povše 5 gld. za katoliški sklad.

(Iz Celovca) dne 11. junija. Včeraj je dospel v Celovec feldcajgm. Beck s štabnimi častniki. Prišel je iz Trsta preko Gorice in Predila. — Poročil se je danes c. kr. nadporočnik Ivan Balzar 17. pešpolka z gospodičino Marijo Mühlbacher iz Bleiberga. — Premeščen je č. g. Fr. Stingl, provizor v Kaplji ob Dravi v Temenico.

(Književno društvo sv. Jožefa v Celovcu.) Te dni se je ustanovilo v Celovcu nemško književno društvo sv. Jožefa („St. Josefs-Bücherbruderschaft“), slično naši družbi sv. Mohorja. Po njem naj se razširjajo dobre knjige med ljudstvom. Pravila, ki so napravljena po pravilih Mohorjeve družbe, je že potrdila cesarska in cerkvena oblast. Letnina iznaša 1 gld. Udje bodo dobivali po tri knjige in sicer že letos obširen koledar, molitvenik o presv. Glavi in poljuden spis o čudežih v 19. stoletju. Zelimo, da novo društvo, ki je baš za nemške Korošce prepotrebno, dobro vspeva in doseže svoj blagi smoter. Doseglo ga pa bode gotovo, ako storijo v to poklicani, zlasti pa nemška duhovščina, svojo dolžnost. Zagrešilo se je ter nemarno opustilo ravno na Koroškem že premnogo, treba zato s podvojeno delavnostjo popraviti zamude in zbrati v jednajsti uri delavec in ljudstvo pod praporom Kristusovim. Da se kmalu zgodi, v to pomozi Bog!

(Nove slovenske muzikalije.) Ravnokar so izšle „Slovenske narodne pesmi“, harmonizoval in za koncert priredil M. Hubad. Založila „Glasbena Matica“ v Ljubljani 1894. Cena: partitura s šestimi glasovi (sopran, alt, I, II. tenor, I, II. bas) stane 1 gld. 20 kr., posamezni glasovi vseh pesmij skupaj à 10 kr. Dobivajo se ali pri „Glasbeni Matici“ ali pri društvenem knjigotržcu g. A. Zagorjanu na Kongresnem trgu št. 7.

(Sneg.) Danes zjutraj je sneg pobelil naše planine. Potniki z Gorenjskega so pripovedovali, da je od Bele peči do Jesenic celó po dolini sneg naletaval med dežjem.

(Tatvina.) Poroča se nam: V Višku (Furlanija) so se prikradli neznaniz umoviči v sobo ondotnega g. župnika in mu odnesli 80 gld.

(Razpisane službe.) Razpisana je služba poštnega ekspedijenta v Radni do 28. junija. — Služba diurnista slovenščine zmožnega pri c. kr. okrajnem sodišču v Mariboru. Prošnjo vložiti c. kr. okr. sodišču v Mariboru na desnem dravskem bregu. Službo je takoj nastopiti. — Stalno je namestiti učiteljsko službo v St. Lambertu. Prošnje do 15. julija okrajnemu šolskemu svetu v Litiji.

Narodno gospodarstvo.

„Istarska vinarska zadruga“.

Lanske jeseni naznanil je „Slovenec“ in drugi slovenski listi, da se je v Istri osnovalo društvo „registrovana istarska vinarska zadruga na omejeno jamčenje u Pulji“. To društvo deluje sedaj že nekaj mesecev ter si je steklo priznanje mnogih, a od mnogih drugih strani čuje se, da je društvo premalo poznano, in da bi delalo lahko mnogo uspešneje, ako bi ljudje več vedeli o njem.

Istra je dežela kakor nalašč za vinorejo. Že sedaj prideluje mnogo dobrega vina. Ono daje glavni dohodek istarskemu kmetu, kateri je dober delavec, ter jako marljivo obdeluje svoje vinograde. Kar se tiče obdelovanja vinogradov Istra ni na slabšem nego druge mnogo bolj razvite dežele. Jako na slabem pa je v Istri kletarstvo, in slabo urejena je tudi trgovina z vinom.

Prave podzemeljske kleti skoro v celi Istri ni, tudi sodovi, v katerih se vino hrani, so slabi in mnogokrat pokvarjeni, tako da ni prav nič čudno, da je po letu že precej težko najti pri kmetu zdravo

vino, in da so ljudje v obče mnenja, da se istersko vino ne drži več nego eno ali k večjemu dve leti.

Tudi trgovina z vinom je popolnoma neurejena. Ljudje, ki se priporočajo kot trgovci z vinom, navadno niso trgovci nego samo mešetarji, kateri nimajo lastnih zalog, nego kupujejo vino, kakor ravno dobivajo naročila, nimajo skoro nikakega kapitala, a hočejo hitro obogateti, zato kar največ mogoče pritiskajo kmete, kateri si ne morejo pomagati, ter prodajo vino za cene, katere si delajo trgovci sami, ob enem pa ti trgovci od kmetov kupljeno vino na razne, večkrat naravnost zdravju škodljive načine „pomnožujejo“ ter iz dežele pošiljajo tekočino, v kateri ni niti polovica pravega vina. Gotovo, da se tako vino v dobri kleti ne drži in da si vsled tega isterska vina ne morejo pridobiti onega imena, kakoršna bi imela, ako bi bilo urejeno kletarstvo in trgovina.

Zadnja leta se je stvar obrnila na bolje, ker začenjajo čedalje bolj v Istro hoditi trgovci iz Kranjske in Hrvatske, kateri kupujejo naravnost od kmetov. A tudi taki trgovci, kateri vendar le ne poznajo dobro ljudij in dežele, odvisni so od mešetarjev, kateri jih mnogokrat zapeljejo in opeharijo. Na vsak način pa je v Istro vendar le precej daleč, in potovanje tudi dandanes precej stane, tako da je vsled potnih stroškov vino koj nekoliko dražje.

(Dalje sledi.)

Telegrami.

Ogerske stvari.

Budimpešta, 10. junija. Cesar je vsprejel opoludne člana gospodske zbornice grofa Frano Zichyja in Tasilo Festeticsa in ob 1. uri je imel pogovor z Wekerlom. Cesar je potem vsprejel grofa Gezo Szaparyja in Andreja Czekonicsa.

Budimpešta, 10. junija. Cesar je ob polu deseti uri odpotoval na Dunaj. Oficijelni vsprejem na kolodvoru je bil prepovedan, zaradi slabega vremena se je po ulicah zbralo le malo ljudij, ki so cesarja pozdravljali z eljenklici.

Budimpešta, 11. junija. „Budapester Correspondenz“ poroča, da sta grof Franc Eszterhazy in baron Žiga Nechtritz imenovana dosmrtnima članoma gospodske zbornice.

Budimpešta, 12. junija. Uradni list objavlja cesarsko lastnoročno pismo zastran sestave novega Wekerlovega ministerstva in imenovanje treh članov gospodske zbornice ter odpust iz službe državnega tajnika Berzeviczyja. Tri jednako glaseča cesarska ročna pisma odpuščajo z ministerskih mest Csakyja, Tizzo in Bethlena s priznanjem njih neutrudljive gorečnosti v službovanju.

Budimpešta, 12. junija. Wekerle je bil v zbornici poslancev vsprejet z eljenklici. Izjavil je, da je prejšnja vlada odstopila, ker krona ni dovolila eventualnega napovedanega imenovanja novih članov gospodske zbornice, da se zagotovi vsprejetje predloge o civilnem zakonu, katero je gospodska zbornica bila odklonila. Vlada je pa pooblaščenca izjaviti, da se krona vjema z vlado o politični potrebi reforme ženitvenega zakona in da jo zatorej želi. (Odobranje na desnici.) Vlada se nadeja, da se gospodska zbornica ukloni tej potrebi. Program ostane prejšnji. Vlada prosi liberalno stranko, da jo še nadalje podpira, opozicijo pa, da objektivno sodi njeno delovanje.

Smrt maročanskega sultana.

London, 11. junija. Po došli poročilih je maročanski sultan umrl nagle smrti v svoji palači. V Feru boje se nemirov. Oblastva v Tangeru storila so potrebne naredbe, da se ohrani red v mestu.

Madrid, 11. junija. Bati se je hudih nemirov v vsej maročanski državi, posebno blizu španskih mest Ceuta in Melilla.

London, 11. junija. Tukajšnje banke so dobile poročilo, da je maročanski sultan umorjen.

Tanger, 11. junija. Potrjuje se, da je umrl maročanski sultan. Vojaki so proglasili

sultanovega sina Mulley Abdel Azisa za sultana. Diplomate so tukaj zbrani.

Dunaj, 11. junija. Razpustil se je shod anarhistov v Neulerchenfeldu, katerega se je udeležilo kacic 500 ljudi. Govorniki so silno napadali državo in oblastva. Po razpustu zborovanja je bil velik hrup. Klicalo se je: Živela anarhija, živeli socialni demokrati! Policija je naredila red. Stiri največe kričarje je zaprla. Tudi se je razpustil delavski shod na Landstrasse, ker so preveč napadali pravosodnega ministra.

Dunaj, 11. junija. Čistilci kanalov so sklenili začeti štrajk, ako se jim ne izboljša plača.

Dunaj, 12. junija. Cesar je izrekel Najvišje zadovoljstvo bukovinskemu deželnemu predsedniku Krausu povodom njegovega vpokojenja in imenoval titul. dvor. svetnika pri deželni vladi v Celovcu grofa Leopolda Goessa, dvornim svetnikom ter mu izročil vodstvo deželne vlade bukovinske.

Dunaj, 12. junija. Cesar je zjutraj semkaj prišel in se je podal v Lainz.

Celovec, 12. junija. Mej postajami južne železnice Poreče in Vrba sta trčila dva tovorna vlaka. Jeden strojevodja in kurjač sta hudo ranjena. Več voz je zdrobljenih.

Praga, 11. junija. Klub češkokatoliških delavcev se je izrekel proti občni volilni pravici, ker delavci za to še niso zreli in ker bi delavcem nič ne koristila. Nadalje je klub jednoglasno sklenil resolucijo, da naj bi praški mestni zbor opustil prepis zaradi uličnih napisov in se bolj brigal za gospodarske stvari.

Cetinje, 11. junija. Zavrnili so na srbski meji več rodbin, ki so se hotele iz Črnogore izseliti v Srbijo.

Milan, 11. junija. 46 biciklistov je danes od tukaj v treh skupinah nastopilo tekmovalno vožnjo z bicikli v Monakovo. Mej njimi je 16 Nemcev, 7 Avstrijcev, 2 Švicarja in 24 Italijanov.

Berlin, 11. junija. Cesar je zahteval, da se mu predloži poročilo o bojkotu proti nekaterim pivovarnam.

Pariz, 11. junija. Ruski veleposlanik baron Mohrenheim izročil je danes popoldne v industrijski palači soprogi predsednika Carnota knjigo 'Kronstadt-Toulon', katero jej poklanjajo ruske dame. Pri tej izročbi so bili ministri in osebje francoskega veleposlaništva.

Pariz, 11. junija. Angleški veleposlanik Duferin je imel danes dolg pogovor z ministrom vnanjih stvari Honnotoucom. Govori se, da je veleposlanik poprosil, da naj mu francoska vlada izroči svoj ugovor radi angleško kongijske pogodbe pismeno.

Bukarešt, 11. junija. General Barozzi poveljnik galaškega armadnega voja je imenovan za vojnega ministra.

Antwerpen, 11. junija. Na trgu St. Jean sta se mej vajami vnanjih gasilcev podrli dve tribuni z gledalci. Več oseb je ranjenih.

Glasgow, 11. junija. Škotski delavci so naznanili, da dne 14. junija ustavijo delo. Štrajkalo bode 70.000 delavcev.

London, 11. junija. Apelacijsko sodišče je zavrglo pretožbo anarhista Meniersa proti

odločitvi sodišča v Bowstreetu, da se Meniers iztira.

London, 11. junija. Po došli poročilih se kmetski nemiri na Kreti širijo. V Mochosu je podprefekt prepovedal shod, na katerem bi se bilo ugovarjalo previsokemu zemljiškemu davku, in je zaukazal zapreti vaškega župnika. Ljudstvo se je zbralo pred žandarmerijsko postajo, kamor je podprefekt pobegnil. Pretili so žandarjem. Shod se je potem vzlic prepovedi vršil.

Umrli so:

10. junija. Marija Anžek, delavčeva vdova, 46 let, Soška 6, jetika. — Marija Weber, sprevednikova žena, 30 let, Dunajska cesta 35, jetika. — Ivana Kramar, kovačeva vdova, 61 let, Kravja dolina 11, necrosis gen. dext.

11. junija. Adolf Požlep, delavčev sin, 3 ure, Dunajska cesta 36, oslabljenje.

V bolnišnici:

9. junija. Jernej Kramar, posestnikov sin, 14 let, sepsis. — Jožef Hutter, delavec, 48 let, vnetica možgan vsled poskodovanja.

Tujci.

10. junija.

Pri **Slonu**: Ed. Morvy pl. Wallersber iz Komorna. — Franc Heller vitez Hellheim, c. in kr. generalmajor, in K. pl. Tasch, c. in kr. major, iz Gradca. — Weiss, Pollak, Taussig z Dunaja. — Gugenbiehler iz Pariza. — Diamant in Wurm iz Prage. — Majdič iz Jarš. — Grossmann z Ogerskega. — dr. S. Kraub iz Lukovice. — Gršak iz Podčetrka. — Scarpa, Copudi, Fischer z Reke. — Bežek iz Žužemberka. — Breiter iz Podkorena. — Valentič iz Trnovega.

Pri **Maliču**: Binder, Tomazevsky, Steiner, Wucherpfenig, Volk z Dunaja. — Petrič iz Gradca. — Bellina iz Linca. — Devetak iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Vodušek iz Celovca. — Brezovščik iz Kamnja. — Mauser iz Poljan.

Pri **Južnem kolodvoru**: Majtinger iz Trebnjega. — Giachim iz Trsta. — Oksendar iz Budimpešte.

Pri **avstrijskem caru**: Andrej Lugner iz Sevnice.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 7. junija 1894.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld.	433,112.000	(— 3,219.000)
Kovinski zaklad	"	280,140.000	(+ 386.000)
Listnica	"	142,847.000	(— 2 976.000)
Lombard	"	22,709.000	(— 277.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld.	52,841 000	(+ 7,185.000)
Državnih bankovcev je v prometu	gld.	321,915.000	(+ 4,737.000)

Katoliška Tiskarna

priporočila raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse 1,

v hiši društva.

Podružnica za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefplatz

št 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 31. decembra 1892	frankov	125,305.151
Letni dohodki premij in obresti dné 31. decembra 1892	"	22,340.056
Izplačitve za zavarovalne in rentne pogodbe, za zakupnine itd. v dobi društvenega obstanka (1848)	"	271,905.620
V zadnji osemnajmesečni poslovalni dobi vložilo se je pri društvu za novih ponudb, vsled česar iznaša v dobi društvenega obstanka skupni znesek vloženih ponudb	"	125,732,050
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno	"	1,853,916.605

glavni zastop v Ljublani

435 (12—10)

pri

Gvidu Zeschko-tu,

Tržaška cesta, št. 3 b.

Dunajska borza.

Dné 12. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98	gld. 30	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	15	"
Zlata renta 4%, davka prosta	120	80	"
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97	95	"
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	995	—	"
Kreditne akcije, 160 gld.	349	75	"
London, 10 funtov strl.	125	05	"
Napoleonodor (20 fr.)	9	96	1/2
Cesarski cekini	5	90	"
Nemških mark 100	61	30	"

Dné 11. junija.

Ogerska zlata renta 4%	120	gld. 70	kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95	—	"
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147	—	"
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	153	—	"
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197	50	"
Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	98	50	"
4% kranjsko deželno posojilo	97	60	"
Kreditne srečke, 100 gld.	195	75	"
St. Genois srečke, 40 gld.	69	50	"

4% srečke dunajske parobrodne družbe	146	gld. —	kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18	35	"
Rudolfove srečke, 10 gld.	22	25	"
Salmove srečke, 40 gld.	73	—	"
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50	—	"
Ljubljanske srečke	24	25	"
Akcije angio-avstrijske banke, 200 gld.	151	70	"
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 3090	—	—	"
Akcije južne železnice, 300 gl. sr.	109	75	"
Papirnih rubežev 100	134	50	"

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, donarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšeza dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnici.